

600

C-85-2'

A

Arm.	Pres.	C.	N.
73	III	A	1h.

VIATJE URGENT.

Acte primer.

1896.

A large, stylized handwritten signature in purple ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke.

R. 314703

MS. 228/1

WALTER H. GENT

1881

W. H. GENT

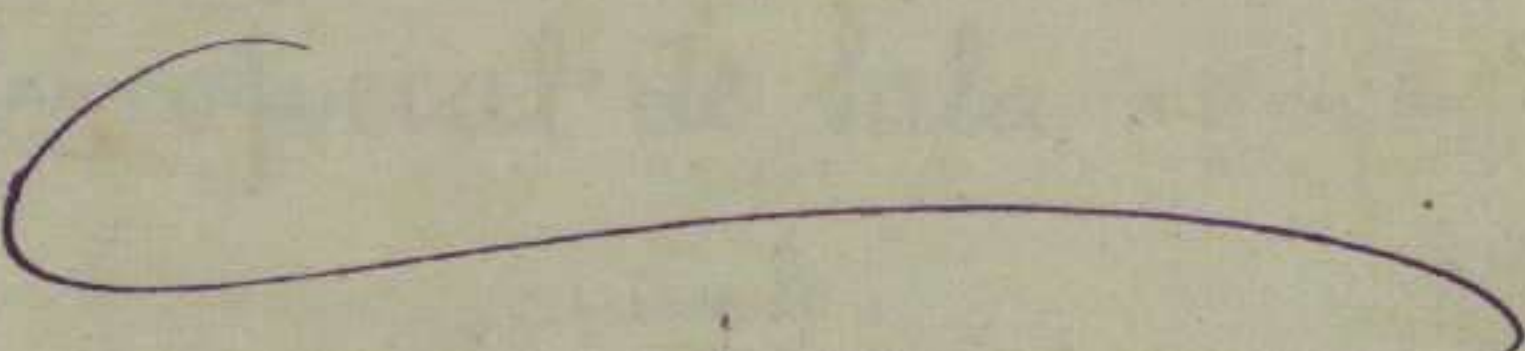
Reportament
Viatge urgent.

Comedia catalana en tres
actes y en prosa.

de

Joseph Maria Pous.

1896

ALBERT RICHARDSON

1860

Repartiment.

Personatjes

actors

Donya Mercè Duferri de Sauch.	Sra	Clemente
antonieta	- - - - -	„Bori
Verónica.	- - - - -	„Muntal
Don Valenti de Sauch	- - - - -	„Layden
Don Laureano Orfila	- - - - -	„Goula
Don Domingo de las Pasquas	- - - - -	„Pera
Marti Guanyabens.	- - - - -	„Jueren
Santiago Vila	- - - - -	„Oliver
Jordi Corch	- - - - -	„Ros
Un oficial de sala	- - - - -	„Mans

civils =

=

Handwritten text, possibly a title or header, written in a cursive script.

Vila -

Perez -

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Mir -

O -

Quint -

Handwritten text, possibly a name or title, written in a cursive script.

Gal -

Gera -

Herrn

Domenech

ter =

Baixant del foro:

Quin desvergonyiment! Pre-
 gunta per la senyora, y
 jo pago la patenta! ja ha
 tingut sort, que ni'l meu
 cosi ni'l senyoret l'es-
 coltessin.

Baro

~~ant~~

Porta dreta:

Qui era vostre, Verónica, que
 fa poch ni ha semblat que
 disputava ab alguí?

ter =

y ab motiu, senyoreta. Es-
 tich furiosa!

ant =

Espliquis.

der =

Encare no fa mitj quart
 qui entra precipitadament

Epoca, avuy: Dreta y esquerra
del actor:

Muntal
tarjeta

=
Acte primer =

=
Sala riquissima, adornada ab mo-
biliari y cortinatjes d' esquisit
gust y modern. Porta al foro y
laterals. Taula al centre, canapé,
sofa, sillons y demés =

=
Escena I:

Verónica, luego Antonieta.

=

no ho nego!

ant- Fins aquí no encerto lo mo-
tiu de las disputas.

ter- Donchs, aixís, qui agato la
porta per tancar-la; plat!
se'm presenta un senyor,
que, ab molta desfatxates
barrejada ab finura, 'm
diu:

imitant.
« Armando Estany, Marqués
de Lestra. »

ant- « Marqués? »

ter- *continuant.*

« Amich de la Manon. »

ant- Amich de la Manon! « Qui

la tia de vosté, dihentme:

« Tanqui la porta! Cuyti! »

Jo que m'penso: - « Volsti
jugar qui un memo la
segueix? »

ant: No es d'estranyar; ja ca-
si es moda tenir las sen-
yoras lacayos gratis.

ver: Pero es la tercera o quar-
ta vegada que n'podis
dias succeheix que'ls la-
cayos de donya Merce
pujan dalt, y..

ant: Be, com que's conserva
tant guapa..

ver: Y elegant, y distingida...

liar, m diu: - « la senyo-
 ra de... Bueno... Pregunti-
 li si té 'l gust de rebre al
 marqués de Lestra, amich
 de la Manón... » - Avuy no
 podria complair el, porque
 es dia de visitas, y... « Vi-
 sitas? Intesos. » y tot fent
 l'ullet, m'ha dat una
 abraçada.

ant: ; Ah!

ter: y cregui qui apretava fort,
 senyoreta.

ant: Guin jovent cotta!

ter: Si no m'haqués subjectat
 los brassos, asseguro que

deu esser aquesta Manon?

ter: A casa seva deuen sapi-
querho.

ant: «Y l' Marques?

ter: Sequeix dientme: - «Un-
qui la bondat de pregun-
tar a la encantadora hu-

ri que acaba d'entrar,
si's digna rebre al--» -

senyor meu, aqui no hi
ha cap huri ni cosa que

se li assembli. - «Null dir
la persona!» - La que ha

entrat fa poch, es la sen-
yora de la casa. - Y cam-

biant ab un to mes fami-

patillas--

ter: No es pas lo mateix, senyo.
 reta. 'l que acaba d'anar
 sen es rós, y ni menos por-
 ta bigoti.

ant: Pues aquell's planta al
 passillo al indret del nos-
 tre palco, mirant fixament
 a la meua tia. Luego treu
 de la butxaca un retrat
 to, y 'l comprova ab ella.
 Adelanta un pas, y veig
 que la fotografia que te-
 nia a las mans, era igual
 a la que 'l meu tí porta
 a la cigarrera.

li faig una marca al
rostre com a recort o pago
del seu atreviment.

ant: c Qui sab si es lo mateix
que la setmana passada
va llamarme la atenció
en lo teatro principal! -
nosaltres estavam ab la
senyora Damians en lo
palco baix, aprop dels si-
llons de la orquesta. En
lo segon entreacte, 'l tio a-
bandona 'l palco per fu-
mar un cigarrillo. - aixis
que quedem solas, un jo-
ve moreno, ab bigoti y

Manon. >>

ant. Guàrdila. Jo demanaré a n
Santiago que m'aconselli
tant bon punt serem ca-
sats.

1er. Semporetta, recordis que fal-
tan quinze dias.

ant. Vull dir, qui avuy, acabat
de firmar-se 'l contracte
matrimonial...

1er. Observi qui entra.

ant. Santiago!

Olivero

Escena II.

Los mataixos. Santiago:

→

ter: 'El retrato de donya merce'?

ant: N'estich segura.

ter: «Y vostè no ha explicat a la seva tia?--»

ant: No he gosat per temor de proporcionarli un disgust.

ter: Quan s'es quapa com la senyora, menos mal.

ant: Això no es una raó.

ter: Es un dir. «Di sembla qui entregui aquesta targeta a la seva tia?»

ant: «Qui es del tipus que s'ha propassat ab vostè?»

ter: Miris qui ha escrit ab llapis a sota. «Amich de la

cosi, hi hagi ciris al devant...

ab aixó, lo que no vulguis per tu...)

desapareix per la dreta:

ant: Expliquis: «quina noticia es aquesta?»

San: M'han assegurat que don Valenti, el seu tío y tutor, havia autorisat a un altre jove per tenir relacions ab vosté.

ant: «Quan?»

San: Aquet demati.

ant: «Justament avuy que's firman los capitols matrimoniales?»

~~San.~~

Sortint pe'l foro:

Dispensim, Antonieta, si
ni atreveixo a venir antes de
l'hora.

ant. algo grave deu passar.

San. Quan no ni ha sigut po-
ssible esperar ni un mi-
nut sisqueta aixis que he
sapigut la fatal noticia...

ant. M'espanta!

Ter.

ab oviesa =

ab lo seu permis vaig a
vestir a la senyora.

anantseu =

(No hi ha res que mes m'a-
tipi, que quan parlo ab lo

lo cambi, vostè l'obehirà
a ulls clucs.

ant: Al meu tutor ho dedh tot
y no'm queda al mon nin-
qui mes qui ell.

San: «Ve com vostè fara' lo que
'l seu tí li mani'?

ant: Pero, si ademés de qui ell
li va dar paraula, ja podr
rato 'm feya gran elogi
de vostè.

San: «De serio'?

ant: «Sab qui es aixó? Que han
volgut gastarli una bro-
ma.

San: «Vol dir'?

San: Si, antonieta.

ant: i y voste s'ho ha cregut?

San: Si fins se m'ha dit lo nom
d'aquet lladre de la me-
va ditxa. ademés de ser
guapo, rich y advocat,
es nebot d'una persona
de molta influencia.

ant: i y sab lo nom d'aquet jo-
ve?

San: Martí Guanyabens.

ant: ; Oh! tranquilisís... si no
guanya ovellas...

San: A mi lo que m'posa febrós
y m'treu de tino, es pensar
que si 'l tio esta' resolt en

Val: (Sopla el demonio...) Je,
jem!

tossint fugit=

San: (Mf! Don Valenti!)

ant: (L' tio!)

Val: baixant=

(Dissimulo. Com qui aviat
firmatein los capitols!)

Hola!

San: Se'l saluda.

Val: a antonia:

«No ha vingut país en Lau-
reano?»

ant: Si, y ha dit que tot seguit
tornava.

Val: «Quin posat feya?»

ant: N'estidh mes que certa.

san: ; Ay: quin goig qui experi-
mento al sentir-la.

~~Capítol
La Estopa~~

~~Val:~~

berantli la ma' =

apateixent porta es.

quetta =

(La estopa y el fuego.)

ant: raja, estiqui.

san: dispensim! Es lo calmant
del susto.

torna a' berantli la ma' =

ant: Per Deu, Santiago!

Escena III =

antonia - valenti - Santiago.

=

Val: 'l desespero de'n Santiago
no serà tant gran. Ego
vidi.

Sau: Un petonet sens malicia.

Val: Bueno, bueno. (; Ditzos dau-
reano!)

ant: Digni: «no es cert que há
sigut víctima d'una bur-
la de mal gènere?»

Val: «Pero, qui t'empatollas?»

ant: «Es cert que'l nostre casa-
ment no pot desferse?»

Val: «Cacàs preus lo teu tío com
una banderola?»

ant: «Ah! no... dispensim.

Val: Justament avuy que's for-

ant: No ho he observat!

tal: c Qui estava inquiet?

ant: ; Ca! al contrari!

tal: (allavors tot va vent en
popa.)

ant: c Sab tis, qui estein bastant
preocupats en Santiago y
jo?

tal: No soch curt de vista, gra-
cias a Deu. Es pe'l teu
promes que parlo.

ant: ; Pobret! Esta desconsolat
perque li han dit que vos-
te havia autorisat a un
altre persona per tenir re-
lacions ab mi.

val: No tindr present d'haver-
lo vist may... pero si que
m'ha parlat d'ell algu.

ant: Guan?

val: Me sembla que fa un pa-
rell d'horas. Marti Guan-
yabens... advocat famos.

San:

inquiet=

Senyo Sauch..

val: Recordo que he rebut la vi-
sita del seu cosí, Don De-
ssideri... un que a la cuen-
ta es Diputat provincial...
un d'aquells que poden
molt, y't serveixen a tot
evento. No us diré més;

malisa 'l contracte ab to-
ta pompa' m' fais aques-
tas preguntas? i avuy
que ab honor dels prome-
sos dono 'l dinar, perque
quan lo sacerdot vos unei-
xi tindrem aquesta fey-
na llesta y poque agafa
'l tren per lo viatge de
nuvis? avuy...

ant: Sent, Santiago?

San: Reura, don Valenti, m' han
asseguat qui un tal Mar-
ti Guanyabens...

tal: « Guanyabens? »

ant: « Que 'l coneix, tio? »

respondre sempre: Si, bueno. Es un defecte, ja ho comprend; pero a la fi, te mes compositura una afirmacio que una negativa.

ant: Ay, Santiago, tremolo.

ral: 'L mes passat, la senyora va ensenyarme mitj adries de perlas que acabava de comprar; y al dir-li jo, que valia la pena de dirmeho antes de fer 'l gasto, va contestarme que tenia 'l meu permis... que sens, un si, bueno,

Ha sapigut que ahí vaig
ensopega aquí enfente,
y mi ha promés que di-
lluns farà venir las bri-
gadas a impedir lo ca-
rter de nou, y que si hi
vull tarugos...

ant: c y per xò l'ha vingut a
venir?

tal: si, y per parlar-me de tu
y del seu parent.

ant: c Sobres? -

tal: ; Que sé jo! Com que aca-
vaba de rebre una car-
ta grave... gravissima...
Quan estich preocupat,

caso ab en Santiago.

val: Si, y que t'hi casas a gust.

ant: y que l'estimo.

val: També l'estimo jo.

san: ¡oh! Senyor Sauch-

val: Qui es meteixedor de qual-
sevol cosa.. que com a
esculptor, bein podhs li pa-
ssan la ma' per la cara.

san: Don Valenti, vosté m' hon-
ra.

val: Que té un talent colossal.

In prova, que vagin al ce-
mentiri nou a veure 'l

panteon que acaba de cons-
truhí.

que vaig deixar anar, no
s'hauria atrevit a tal
cosa.

San: Pero aquets cosins creu-
ran que'l nostre projec-
tat matrimoni s'ha des-
fet.

tal: Tot te arreglo. Jo veuré a
aquet jove. Me sembla
que'ls he invitat al con-
vit d'avuy.

ant: Jesus, Maria! o a'dinar
ab nosaltres?

tal: Calmat, que no sempre es-
tich distret.

ant: Digui a l'advocat que m

Goula 10° 25

16

San: Re... parlavam de... be-
llas arts.

Sal:

vegent a' Laureano que
surt pe'l foro-

; Ay! gracias a' Sant Bona-
ventura! ; Laureano! : Que
hi ha' de nou? Parla.

Laureano senyala'ls
dos joves-

; ah!

ant:

dirigitse a' la dreta-

raig a' dintre.

Sal: a' las dos en punt, a' tau-
la.

despedint a' Santiago-

ant: Ningui dejorn.

ant: Me'l ensenyara, Santiago?

san: Guan vulgui.

ral:

baix:

« Sols lo panteon, eh? No a
la propietaria.

ant: ; ay: ja tindr desitjos...

ral: Es una maravella d'ele-
gancia y bon gust.

san: Tant favor.

ral: Fora modestia.

baix:

(; Ah! turante! Com ne treu
partit de certas viudas...)

san:

ab viva:

(Com a' escultor?)

ant: « Que li diu, tio?

y be'?

Lau: No mi han contestat en-
cate.

Val: i encare no? Ya las tres de
la tarde fureix lo plasso.

Lau: Sols he vingut per tran-
quilisarte, despues d'enca-
regar que mi enviessin a
qui mateix lo resultat de
la nostra gestio.

Val: i a qui has vist?

Lau: A ningui.

Val: A ningui!

Lau: Pero he escrit a una perso-
na que sab ahont te la
ma' dreta, y mi ha ^{contestat} ~~dema-~~

San: No m'agrada se' l' primer,
antonieta.

ant: ; ah: Prefereix qu'un al-
tre ocupi 'l seu puesto?

San: May: tot seguit torno.

ant: Adieu, donchs.

San: Adieu.

Santiago desde el foro
y Antonia a la puerta
dreta i' tiran petons ab
los dits y surten.

Escena IV.

Valenti. Laureano.

Val:

ab gran interès.

tencia de la sala sigui
ferma, 'l pandero està en
bonas mans, 'l conseguirà
'l teu indult... los tràmits
son breus.

Sal: Jo m'he refiós de la paraula
que m'has dat de treu-
ren del apuro.

Lau: y pots refiarten.

Sal: Ha 'l teu deber.

Lau: Mon deber d'amich.

Sal: Deber de conciencia. Recor-
dat que foras tu qui va
portarme al cau de la
perdicio.

Lau: Rayya per quan tu m'en-

~~mat~~ que tot s'arregla-
ria. - que podem darho
per fet... untant las currio-
las.

tal= no renyirem pe'ls quar-
tos. Pero 'm dins que has

escrit... que la resposta
era: que s'arreglaria...
'Quan? La meva situació
no admet espera...! el pe-
rill es imminent... y dins
de pocas horas... Ay. Lau-
reans! Tot aquest dema-

ti pateixo més que las
ànimas del Purgatori!

Lau. Calmat! Encare que la sen-

rila, dona per a qui ella,
 per venjança o celos, fassi
 cas d'algun d'aquets en-
 tes que sempre empaytan
 la cassa, en que vegin
 lo rotul que diu: **VEDADO.**

Jo soch fiel a la Mercé; la
 estimo mes avuy que'l
 primer dia que la vaig co-
 neixer, y per mi es més
 maca y mes reductora que
 totes las Peteneras y fran-
 cesas juntas. « Perque vas
 acompanyarme al Edén
 Concert? »

dau. Perque la teva senyora era

senyavas de llaurar per
mals terrenos.

tal: allavors jo era solter. Nou

mesos del any estudiava
a Barcelona. Durant las

vacacions solsament ha-

bitava la casa payral.

sempre disposava de qua-

tre duros... y un jove, ab

diners de sobras, no es cap

estranyesa que's... divertei-

xi. Pero, avuy soch casat...

casat ab una dona bo-

nica y menos anys que

jo.. Quan lo marit d'

una esposa maca's desca-

Lau: És molt impressionable

Sal: Si que ho soc; no puch

remediarho. / y quan veig

una noya que's belluga
com una anguila fora

de l'aygua... lo cor me do-

na uns brinco. No hi

ha perill que m'engreixi
patint aquesta enferme-

tat. / tu, que m'coneixes

a fondo, no debias incitar-

me.

Lau: « Acas vaig dirte que par-
lessis ab la Manon? »

allò a Castelló d'ampúrias
ab l'antonieta y la se-
va marna. Tu, sol y
herm, t'aburrias.

Val: Efectivament, aburrit ab
resignació. y si no m'ha-
guessis cantat allò de...

«ay, solea, solea...»
y aquells sublimes cou-
plets de la Manon, qu'en-
care m sembla que ls sen-
to...

Canta' l'estribillo del

couplet favorito de la

Manon.

un cosset diminit? « Qui

permaneix insensible a
la presencia d'una cata
de sol, escoltant los xistes
melosos que sortian de sos
llavis? « Qui resisteix los

intencionats couplets y
luego las ocurrencias..

Lau. La millor ocurrencia que
va tenir, va se pendret lo
retrato.

tal. Aixó es la espina que m'
atraganta. Lo retrato de
ma esposa en poder d'una..

Lau. « Pero no vas recobrarlo?

tal. Com que havia dit a la Ma.

Sal: ¿ Que havia de resar pare
nostres mentres tu enva-
honavas ab la seva ami-
ga?

Lau: Noig ser jo, qui va invitar-
las a anar al saló egipci
del dyon d'or, y a n'ls
quartets del café americana?

Sal: Cap dels dos: ellas van con-
vidarse.

Lau: Tamos, sigas fanch y con-
fessa que la Manon te
va fer perdre l'otenus.

Sal: No ho nego. ¿ Qui no's ren-
deix devant d'un man-
ton de Manila cenyit a

francesis dirigia a la Ma-
non, li clavava un plat pe-
l cap, ab tant bona pun-
teria, que en lloch de rebre
'l mussiu, va trencarse
en dent mil trossos en
mitj del clatell del pobre
mosso que 'l servia.

Sal: Pero 'l vaig recompensar
ab cinch duros.

Sal: Qui ets rumbos en certs ca-
ssos. Encara no'n va tenir
prou per esperadras.

Sal: Mes va rebre quan inten-
tava descompartir-me ab
lo francesis.

non qui era solter. y ella,
creyent que'l retrato era
d'una querida... sempre
hi ha un' hora tonta.

Lau. No t'expressas bé: digas
que, quant l'amor y'l
champaigne pujan al cap,
s'cometen moltes tonte-
rias.

Val. May per may l'beu'ter
m'ha versut. Aquella
matinada si que'm vaig
prosar algo alegroy.

Lau. Es tant alegroy, que sols per
que't va tocar una de
las bolas de pa' qui un

Lau:

sichent:

Credh que l'frances a l'en-
demà atravessaba la fron-
tera. Ja ets valenci de nom
y de fets.

tal: Tu'n tens la culpa, tu.

Lau: La viuda Calicot.

tal: Guina viuda?

Lau: Home! l'champagne.

tal: Ah! D'aquesta marca

era? Pensava no fos Moët

Chandant. Ja'l fa fort
aquesta viuda.

Lau: Pero, la tragedia no va
finir en lo foyer.

tal: Recordo que va ser a la sor-

Lau: Si, quan vas arreplegarlo
de ple a ple ab lo respal-
do de la cadira. Semblavas

un lleó. Ni en velo po-
dia ab tu.

tal: Aproposít: «qui es aquest
velo? No feya mes que dir:
«¡taja! ja n'hi ha prou...
s'acabat!»»

Lau: Home; es lo querrero de
la casa. a no ser ell, de-
sencolas al contrincant.
No li va costar poch de des-
compartivos.

tal: ja ho veus; y may havia
remyit ab ningú.

un florino.

Lau: Vain lligarte com un Cris-
to.

tal: No'm contis la historia,
perque se mes que tu lo
que va succedir; y recor-
do que al posarme pres,
tu vas toca' l dos, empor-
tanten la italiana y la
manola.

Lau: Per salvarlas y treballar
en favor teu.

tal: Fentho tant be, que d'alli
'm portan al quartelillo
y luego 'm tancan a'ls
baixos de San Sebastia.

tida del Lyon d'or. allí
vaig adonar-me qui esta-
va un poch alegre.

Lau: « un poch dius? al ser a
fora l'empréus a basto-
nadas contra un cotxe-
ro..

dal: Perquè va dir-me qui escri-
bia esses ab los pens.

Lau: als crits de socorro, acudei-
xen los guardias y't de-
sarmen. tu véntas revés
al primer que se't pre-
senta.

dal: y no'm va dar las gra-
cias, per haverli reventat

ta tarde, a las tres no m'he presentat a la presó, portas endintre, vindran per mi.

Justament a las tres, a l' hora senyalada per firmar los capitols en presencia de vint y pico de convidats.

Lau: No t'apuris, home. Tindr es, peransas de que molt antes haurém lograt lo teu indult.

Sal:

alarmat.

! Esperansas! No vas dirme qu'eta cosa segura?

Lau: Res hi ha segü al mon!

Sal: c'heus possible que m'obliguin

lau. als vint minuts ja erats
al carrer.

tal. llibertat paix fianssa..

lau. allavots vaig recotter una
per una las redaccions de

tots los periodichs, y he lo-
grat que cap d'ells publi-
ques la noticia, ni el su-
mari, ni el judici oral.

de manera que cap dels
teus conequts ni ta fami-
lia sab un borrall del de-
sacato a l'autoritat.

tal. si, pero en resumen, estich
condemnat a supir quin-
ce dias d'arrest, y si aques-

Pasadena

don Laureano.

tal: ; ah, respiro!

lau: Ninga!

' Els dos van per agafar la carta. Donya Merce entra

de repent per la porta. Teró.

nica deixa la carta, que

cau a terra, perquè Laureano

no y valenti ab los blazos

estos quedan petrificats.

La ninyona desapareix pe'

l'foro, y luego Laureano re-

cull la carta e hi dona

~~tres~~ voltas, sens obrirla.

Escena V.

a' cumplir la condena.
dau: ¡taya! pero si arriva aquet
cas fatal, que no ho espe-
ro, puijas al tranwia de
circunvalació, y en cinch
minuts ets a' la ratera.

Mal: *parsejante furios:*

ca, ca, ca!
dau: Si prefereixes la companyia
d'una pareja de mossos
de la Esquadra... Donchs,
fill: o l'indult o lo átro.

Mal: *Consultant lo rellotje:*

¡Com vola'l temps!

~~Vers:~~ *Entrant pe'l foro.*

Una carta urgentissima per

Ho
Mundet
(carta)

onze.

Uxor: Està molt juyosa d'aquet viatge. No t'è boca per alabar la Capital francesa.

Tant va dir-me, qu'en à quell moment, sens cap reparo, jo m'hauria posat en camí.

a talenti.

¡ Ah! ¿ Qui has resolt ja, qui ha de sentarse a la meua dreta?

Tal: ¿ Quan?

Uxor: ¿ Quan prequintas? En lo convit de...

Tal: ¡ Ah! No!

Merce' - Valenti - Laureano.

Val: Hola!

despres d'una pauseta:

Mer: ¿Destorbo?

Val: al contrari. No es de cumpli-
ment lo meu amich.

Mer: Dispensi, Don Laureano, si
de prompte..

Lau: ¡Oh! senyora!..

Mer: ahir vaig tenir la satisfac-
ció de visitar a la seva
cunyada Donya Espetansse-
ta, al sapiguier que venia
de Paris.

Lau: Cert. ab lo tren correo de las

Lau:

dant voltas a la carta:

fassi, passí.

Uet:

saluda a Lauseano, y

al tombarse repata que

valenti té'ls ulls fixos

en la carta:

« Que tens, valenti? »

Tal:

dissimulo suptat.

Res, noya, res.

Uet:

a Lauseano.

« Repata que'l meu espos es-
ta aixís com a captivat? »

Lau. Psé!

« No seta pas pe'l casament
de la nebodeta? Lo nuvi
es un jove excelent. »

Met. Fa vuyt dias qui esteim
fluctuant entre 'l Senyo
vicari y lo tinent-arcal.
de.

tal. In Laureano podra decidir-
ho.

Lau. No m'atreveixo.

Met. Douds te de resoldres ara ma-
teix. No esta bé que a l'ho-
ra critica 'l fassem ballar
uns rigodons.

tal. ¿Posemhi al Padre Santos?

Met. Content. Senyo orfila, voste
'm permetra. Estair pre-
parant la taula, y vuy ser
alli per donar disposicions.

no sortir més que ab cotxe
o del bras de'n Valenti. ja
ho tens entès.

Val: Bueno, bueno. Pero reflexiona
que no tots els homes son
mal educats. aqui tens
a n' Laureano, que ni sis-
quer a s'atreveix a supli-
carte que li permetis llegir
una esquela qui acaba
d'entregarli la Verónica.

Mer: Oh! Llegixila, don Lau-
reano.

Lau: No corre pressa. Pero, ja que
voste ho diu.

obra la carta y llegixi.

Sal: Excelentissim!

Mer: « Que'l coneix voste a n' San-
tiago?»

a Laureano

Sau: « No l' he de coneixer? Un es-
culptor de gran fama.

Mer: « Y sobre tot, xicot de totas
prendas... ben distint del
jovent que corre. Hem a-
rrivat en lo cas de que una
sempora no puga anar so-
la pe'ls carrers, sens qu'
un aixam de mosquits la
persegueixin y li dignin re-
quiebros barrejats ab inso-
lencias. Estich decidida a

Mentres la merce posa ab
 ordre albums, periodichs,
 librics, etcetera, del vetlla-
 dos, lauseano, recatada-
 ment s'acosta a valenti,
 y posantli una ma sobre
 la espalla li diu, baix:

Lau: (Fes los preparatius.)

tal: sorpres-

Oh?

Lau: Denegat lo indult.

tal: aterrat-

¡ Com!

Lau: Que no hem conseguit res.

tal: ab desespero.

(¡ Mare de Deu de l'ajuda!)

Val: (Ay, macatxis! No corre pre-
ssa la lectura!)

Mer: ¿ahont tens la llista dels
convidats?

Val: Per aquí sobre.

Mer: buscant la llista per
entre los papers y perio-
dichs del vetllador.

¡Quin desarreglo!

Val: mirant a Laureano.

¿Si pogues adivinar algo
per la expressió del seu ros-
tre... ¡ca! ni'ls mils! A-
quella cara no diu res.
Sembla un estaquirot!)

I'hi gira d'esquena - Pausa.

Talenti. Laureans.

Tal: acompanya a illece fins
a la porta y luego corre
envers Laureans.

Pero, ¿es veritat que no hem
conseguit res?

Lau: Lo Relator. Secretari no s'
ha atrevit a sollicitar lo in-
dult al President de l'au-
diencia per temor d'un
desayre... y diu: Que si
haguessim apel·lat dintre
els cinch dias que la lley
otorga, ab temps, mentres
se tramitava 'l recurs, hau-

Utes: ab un paper a la ma:

Aqui esta la lista.

a' talenti:

« Quedem en que 'l senyo' rica-
ri senta a la meva dreta?

tal: Bueno... si. y' l Arment ar-
calde a' sobre.

Utes: a' sobre!

tal: Vull dir... a' la esquerra, al
prete.

Utes: « y' ls altres convidats?

tal: a' la teva ma' ho deixo. Ves.

Utes: Senyo Orfila.

Saludant y mutis.

=
Escena VI:
=

supirias l'arrest, per ser
lo culpable del conflicte
que'm trobo.

Lau: Gracias, home. Aluego
que no he parat un mo-
ment per salvarte.

Sal: Repiantme de las tevas pro-
mesas, ballo un tango
sense ximbomba. Jo hau-
ria pogut apleassar lo con-
vit y la firma del con-
tracte matrimonial. Dir
a la Merce que, de preci-
ssió, tenia que ausentar-
me de Barcelona per quin-
ze dias. Pero, ara: Com

ria pogut servirnos.

Tal: y are jo he de pagar las bu-
rricadas tevas y del abo-
gat defensor, y per torna,
ab tota la sandi preda, m
dius que m prepari.

Lau: ¿Quin temey queda?

Tal: y la meva senyora averi-
guará que m' han tan-
cat a la garjola per ha-
ver perdut lo senderi en
compañia d' una... del
Eder-Concert! ; ca'! ca'!

Lau: ¡Ánimo! sense calma no
farem res de profit.

Tal: Si tu hagues justicia, tu

ce del que passa, y menos
del que va succehir aquella
nit del dimoni.

Lau: Ho veig difícil.

tal: No existeixen impossibles
ahont hi ha voluntat fer-
ma y diners a' cabassos.

Lau: Alante.

tal: y antes de las tres, 'm fico
a' la preso.

Lau: y 'ls capitols que's firman
a' la tarde?

tal: Soch tio y tutor de la An-
tonieta. Retiro ma parau-
la y s'ha acabat lo plet.

Lau: Casi ho fas massa fort.

vols que a mitj dinar di-
gui al senyor vicari, qui
estara a la dreta, y al ti-
nent arcalde, sentat a la
esquerra: « Senyors, que
s'hi deverteixin. Jo'ls plan-
to, y... llestos. »

l'assejantre descepe-

rat:

Estich ben ennavegat!

Parant de cop: transicio:

Basta de recriminacions,
y ja que no hi ha altre
remey, tractem de lo que
mes interessa. S'ha de im-
pedir que s'enteri la Mer-

li a' solas. Aquí te la seva
targeta.

Val:

Ilegintla =

« Marti Guanyabens. - abogad. »

a' Laureano.

No'l conech personalment,
pero sollicita la ma de l'an-
tonieta, per medi d'un co-
si seu, diputat provincial,
que ha' vingut a veurem
aquet demati.

Lau: Pero com aquest jove pre-
ten ta neboda, sapiguent
que la casas ab en san-
tiago... perque suposo que
ho hauras dit al diputat.

Val: ab la situació que'm trobo
es allò de: « a grandes
males... »

Lau: y'ls convidats que..

Val: Res mes sencill. Los envio
un Beso- las manos, ma-
nifestant que's suspen la
festa, per... per una des-
gracia de familia... o per
altre motiu.

~~Ver:~~ sortint pe'l foro ab
una targeta a la ma:

Senyoret..

Val: Espantat:

« Que hi ha? »

Ver: un jove que desitja parlar.

targeta
d'invitació
per...

a Teronica:

Qui entri.

Mulís foro, Teronica -

Val: Ah! Despatxal prompte.

don: Esta bé.

Val: Necesito rumia 'l perqué rompo 'l casament de'n Santiago ab la Antonia, y perqué tindré precissió de sortir de Barcelona, a vants de las tres. Mentres busco 'l motiu, enviare 'l Beso - las manos als méus convidats. « Un viatge urgent... » Prescripció facultativa. » Succés imprevist. »

Sal: No'm recorda.

Lau: c'no't recorda?

Sal: y me'n alegro, perque aquet diputat pot servir-me de molt, y ja que la boda no s'efectua, vull tenir de ma part al seu costi guanyabens.

Lau: De ta part: c' y com?

Sal: En nom meu, tu'l rebràs.

Lau: c' jo l'he de rebre?

Sal: Si; y li dius qu'estich ocupadissim... que tu... que la meva nevodeta... no l'alentis ni'l desanimis. Molta diplomacia.

pideix qu'ell atengui las
pretensions que'l guian.
Assentis.

Mar. Gracias.

Preuen assiento 'ls dos.

Lo seu amic no'm coneix
personalment, pero jo he
tingut la fortuna de veu-
rel y de apreciar sas be-
llissimas qualitats.. y sen-
to al anima qu'ell, ab
la situació dificil en que
si trovaba..

Jan. c. Diu que's trovava ab una
situació dificil?

Mar. ; y tant! raig coneixel assen-

Presentes
lo \$
Mitre memoria

desapareix porta esquerra:

=
Escena VII:

Laureano - Marti:

~~Mari~~

Entrant pe'l foro y

saludant.

ab lo permis de voste. En-
terat pe'l meu costi... Credi
que voste no es lo senyor
de Sauch.

Lau: Es igual. Laureano orfi-
la, per servirlo; y, per en-
carrich de mon intim a-
mich, lo rebo: perque un
assumpto gravissim im-

minimalista y proeuro no per-
dret cap judici.

Lau: Ya!

Mar: Quan l'agutzil va dir-me
ab tota reserva, que 'l pro-
cessat havia ofert dos mil
pessetas si's celebraba
'l judici oral a porta tan-
cada, vaig pensar: - teta-
qui un delinqüent que't
convé per sogre.

Lau: Si no te cap filla.

Mar: Ja se que may ha' sigut
pare... qui es tio d'una nebo-
deta encantadora.

Lau: «La coneix?»

tat al banquillo dels a-
cusats de la sala prime-
ra.

Lau:

alsantse, ab sobresalt.

Xist! Per Deu, silenci!

Marti s'alsa també. Lau.

sa. Després de mirar

entorn, los dos tornan

a rentarse, canviant de

puesto.

Mar: No comprends..

Lau:

gran misteri.

In aquesta casa tots igno-
ran la desgracia fatal!

«Diu que vostè 's trobava?..»

Mar: Si senyor: soch abogát cri-

altre.

Mar: Com: c Ab qui?

absantse 'ls dos.

Lau: Ab un jove esculptor... San-
tiago Vila; y aquesta tar-
de a las tres han de fir-
marse 'ls capitols matri-
monials.

Mar: c Aqueixa tarde? Dei meu!
allavors, c com s'explica
que'l senyor de Sauch es-
coltes benevolment mas
pretensions y m'autori-
ses per venir a casa seva?
c Desitja que presencihi la
ceremonia y caigui mort

Mar: L'he vista lo suficient
per enamorar-me d'ella
com un babiaca.

Lau: «Y sab també que te una
fortuna que Deu n'hi do?»

Mar: Un'ho han dit varios. Re-
solt a casarme ab la sen-
yoreta Antonia, he fet
que'l meu cosí, qui es Di-
putat provincial, vin-
qués a exposar mos de-
sitjos del senyor de Sauch.

Lau: Y en valenti s'ha olvidat
de dir al parent de vos-
te, que sa nevoda esta-
va compromesa ab un

dona paraula de guardar
da' el secret.

Mar: Paraula d'abogad crimi-
nalista.

misteriosos y ab veu baixa:

Lau: Interis d'aquesta carta.

Mar: Li denegam l'indult y té
que constituhirse en presó
antes de las tres.

Lau: Xist! parli baix.

Mar: Arrestat quinze dias. ¿ Qui
sera' el Director?

Lau: Ho ignoro.

Mar: Treu de la butxaca un lli-

bre de memorias y'l con:

sulta.

als pens de la qui esti-
mo, quan..

Lau: Encara el notari no ha
autorisat la escriptura,

y..
Mar: Creen vostè que podr tenir
alguna esperansa?

Lau: Home.. 'l contracte 's fir-
ma a las tres, y:-

Mar: Parli, t'hi suplico.

Lau: ab gran reserva, aju-
dantre 'ls dos ab la mi-
mica:

vamos; ja que la casuali-
tat porta que vostè s'ente-
rés del intrínquilis. Si'm

Lau: Xut!..

Mimica y misteri:

Mar: Si té que ausentarse forso-
sament lo senyor.. etcetera..
sabrà la familia..

Lau: Ja farem de modo per sal-
var aquest inconvenient.
Vostè, per sa part, cuydis
de que ningú s'entri..

Mar: y vostè, en cambi, apoyará
ma candidatura.

Lau: Ab molt gust.

Mar: Mil merces, senyor don..

Lau: Laureano.

Mar:

Dante las mans.

y si algun cop necessita

« Domingo de las Paschas. »

En conedr un...; ca'! es un cap de trons, y no es possible. Pero... com avuy dia 'ls empleos los donan a qui té més influencia. 'l veure.

Lau: Si, si; vagi, y recomani al Director de las prisiones a mon intim amich.

Mar: 'l recomanaré com a un tio propi.

Lau: y molta discreció. Que tot hom ignori aquesta desdit ja.

Mar: Pero, si 'l senyor de la...

de saludarse 'ls tres cere-

moniosament.

Escena VIII.

Laureans - Santiago, després Va-

lenti.

Lau: (Credh que'n Valenti aproba-
ra 'l desempenyo de la me-
va comissio.)

San: Don Laureans: « coneix a'n
aquet jove qui acaba de sor-
tir?

Lau: No. Es la primera vegada
que 'l tracto.

San: « Sab si ha parlat ab lo senyor

Overt
pot

dels meus serveys, com a a-
bogat criminalista.

Lau: Un milió de gracies. (Deu
no ho permeti.)

~~San:~~

Entrant pe'l foro.

Don Valenti m'ha enviat
un recado, y... Senyors.

Saluda.

Lau:

Contrariat y presentantlos.

Don Santiago Vila.

Mar: (l' d promes.)

Lau: Don Marti Guanyabens.

San: (lo meu rival.)

Mar:

a lauscaus.

Lo ditxo!

Se'n va pe'l foro, luego

¡Hola, Jaumet! di dono
 las gracias per lo prompté
 que acudeix.

San: m'han dit que urgia,

tal: Si.

a Laureano.

Re.

Lau: ¿Que m' donas?

tal:

baix:

Las señas de las casas
 ahont viñhen los convidats,
 y'l borrador del Beso- las
 manos. Fes de manera que
 tot sequit arribin a son des-
 tino.

Lau: Descuyda. En tres quarts..

Sauch?

Lau: En valenti esta ocupadissim
ab un negoci grave. Jo he
rebut al jove en nom seu.

Sau: Ay, don Laureano! No ten-
dré sossech en lo col fins
qui estaré unit ab l'auto-
nieta. i Acas vosté sab,
perque'l senyor Sauch m'
ha fet venir ab tanta ur-
gencia?

Lau: i fins ignorava que li en-
vies recado.

~~Sal~~

Entra per la dicta ab

papers y sobres. a Santia.

go, molt afectuos:

Papers cont.
Cap de l'inte
2.º. Enq.

naturalesa sols obliga in-
condicionalment y pot a-
nullarse, jo soch formal en
tot, y avants de contrainer
cap compromis, precisa
parlar cla' y catala'.

San. Tota condicio que m' im-
posi s' accepta.

Val. Voste es un esculptor bas-
tant intel·ligent...

San. Saluda agrahit.

¡oh! senyor de Saudi!

Val. Pero... te una clientela de
lo mes singular.

San. Cert: com totas las carre-
ras estan gastadas, per

Val: y torna, que t'espero.

Lau: (Roy.) adieu, Santiago.

Saludos y mutis =

Escena IX:

Valenti- Santiago-

Val: Déimli las dimisorias.) San-
tiago, aquesta tarde a las
tres han de firmarse 'ls
capitols.

Sant: y aixó es lo preludi de
ma eterna ditxa; acabo
de dirho a don Laureano.

Val: Encara que la firma d'
un contracte d'aquesta

negoci.

tal: Per lo tant, li' aconsello que
no's casi.

San: ¿Que no'm casi?

aterrat:

tal: Es lo mes acertat.

San: Pero, don Valenti..

tal: Quan se te la fortuna y'l
gust de ser l'esculptor de
certas senyoras... un hom
ha de permaneixer solter.

(Pobre xicot!)

San: Torté ja coneixia avans..

tal: Oh! coneixia.. Un no pen-
sa en tot. Avuy coneixo, que
com a' tio y tutor de l'an-

lograr honra y profit, vaig
deixar la de arquitecte, y
m'he dedico a confeccionar
panteons, sarcòfags, tum-
bas, etc.. pero no més o-
fereixo mos serveys a las
senyoras viudas... Sab?
Aquestas no s'entenen de
preus ni condicions. Quan-
yo mes ab un treball en-
carregat per ellas, que'n
vint d'un senyor, per ridi
que siga; porque aques-
tos van d'Herodes a Pi-
lat. Entra la competen-
cia ab los artistas, y, aden

Se necessita molts anys per
fer una parroquia nova,
y no vull tampoch dar ma
nebodeta a un home sens
posició.

San: No destrueixi ma felicitat.

Sal: Miris, Santiago. 'l destino
de vosté 'l condemna a ser
l'escultor d'aqueixas sen-
yoras, y ha de resignasse.
No faltará qui l'aconso-
li. Dire a l'antonia, que
vosté es massa jove per
marit... que 'l porvenir
encara no 'l té assegurat.
Intesos, eh? ja hi escrit

tonieta, no podré consen-
tir que contregui matrimoni
moní ab un jove que no
pot serli fidel.

San. Don Valenti!

molt formal =

Juro per lo més sagrat
del món, que may faltaré
a'ls meus debers conjugals.

Val. y perdria la parroquia.

San. Prefereixo perdri-la, que
no perdre la ma' de la qu'
estimo. Buscaré altre cien-
tela.

Val. just! com si'ls clients's
trobessin per la Rambla.

signat.

San. Ay, donya Merce!

Mer. ¿Qué passa?

San. Que'l senyor de Sauch no
vol pas que'm casi ab sa
neboda.

Mer. Brometas del meu marit.

Tal. desconcertat =

No; ja pots comprendre, per
la emoció qu'experimento.

(; y com suho!)

Mer. Es a dir, que a las dos hem
de tirar la vianda y'ls
 convidats per la finestra?

Tal. A'n'ls convidats, no; y la
vianda menos. ja l'aprofi-

al notari que no vinga.

San: Pero, aixó es un rompiment..

Tal: Aixó es rendirse baix l'
imperí de las circumstan-
cias. null dir, l'imperi
de la rahó.

Clementine
Joan

~~tantat~~ al veure a Met.

ce:

Macatxis! La dona! adios,
agallas!

Escena X:

Matexos, ~~Merce~~:

Met:

Molt riallera.

tots tenen ja'l puesto de.

cietat de la manega de
moda.

Uet: Com!

tal: Si, de la manega ampla.

Afigurat qu'ell no més s'a-

fanya per complaure a

las senyoras viudas. Moltes

d'ellas guapas y joves. U-

na viuda, es com un au-

cell que s'ha escapat de

la gavia. No se si'm tat-

xaràs de massa escrupulos,

pero, hi cregut, qu'un jo-

ve que sosté tals relacions,

no convé a la nostre nevo-

deta.

taran los pobres del barri.

(Ni se que m'pesco!)

Mex: Do cervell se't for!

Sal: Si tu conequessis los motius que m'obligan... los poderosos motius...

Mex: ¿Que ha fet, Santiago?

San: Jo, senyora! May de la vida he dat un pas que pugan reprotxarme.

Mex: ¿y donds, ¿a que ve?

Sal: ¿Vols que t'ho diga? (¡ánimo!)

He sapigut... acabo de sa-

piquer, que'n Santiago es l'esculptor preferit d'

una certa classe de la so-

perillosa.

tal: ¿Que li deya jo?

a Santiago.

San: Recordis que he promés va-
riar de clientela.

Mes: Ab aixó la taca no s'erbo-
na. Quan voste des un
passeig ab l'antonieta,
'ls dos se veurian obligats
a contesta'ls saludos de
las antigüas parroquia-
nas. Es mal que no te cu-
ra.

tal: Lo que jo li deya.

Mes: ab la immortalitat no tran-
sigim.

Mer: y has cregut molt bé, pues
siguent l'escultor preferit
d'aqueixas senyoras. te que
tractarlas forrosament.

Sal: y discutir ab ellas... y pro-
jectar ab ellas... y anar ab
ellas ab cotxe al cementi-
ri del Sud-Oeste a veure
si las obras adelantan...
y aconsolarlas per la per-
dua del difunt.

San: No hi ha necessitat de res
d'això!

Mer: Cap esposa digne pot con-
sentir que'l seu marit exer-
ceixi una professió tant

c S'ha desfet la nostre boda?

Mer: Valor, filla meva!

ant: c Qui ha succedit?

tal = Venias... la...

a Merce:

Explícali tu.

Mer: No pots casarte ab en San-
tiago.

ant: Que diu, tia!

Mer: Existeixen obstacles.. que no
te'ls puch dir, fins qu'al-
cansis la meua edat.

ant: ; Ay, pobre de mi! c Com que
no'm caso?

San: Antonieta; immolan dos vic-
timas innocents.

tal: ja ho sent. No transigim
ab la immoralitat.

tan: jo tampoch.

met: ~~regent a antonia:~~
silenci.

Baro d
pag.

Escena XI.

~~Mateixos, antonia:~~

~~ant:~~

despres d'una pausa:

~~;~~ ay, ay! « Callan? » « Acas
la meua presencia impideix
que continuhin? »

tal: al revés; justament parla-
vam de tu, y d'un assumpto.

ant:

despres de mirar a tots =

que la presencia de vostè
aquí..

San: 'M' retiro; pero, tomare' lue-
go, y dema', y tots los dias,
fins que lo qui conuencel de
la meua ignorancia y de
lo injustificats que son los
seus escrípols..

Val: Vostè pot visitarnos sempre
que tingui gust. Aquí es
a casa seva. No li guardem
cap mena de rencor, y en
prova, donquin la ma.

San: ; Ay, don Valenti!

apretantse las mans.

Val: Animo, que no hi veig mo-

Mer: No senyor! la única victi-
ma seria ma neboda si's
portes a cap aquest matrimo-
ni. segueix-me, filla, y ten
confianssa en lo meu carin-
yo!

ant: consentida com estava!...

Mer: Vina ab mi.

Se'n van los dos porta

drcta:

tal: (pobre nena!)

San: Vostè 'n té la culpa!

tal: ¿yo? di' doblo 'l dot si no de-
stama cap mes llàgrima.

San: ¿que fer!

tal: Té'l prompte, ja compendrà'

per tu, la mena hauria
sigut la dona més infelís.

Tal: creus? jo temia ser massa
escrupulos.

Mes: Ca, home!

Tal: Y luego, pensant ab la seve-
ritat dels teus principis,
he elevat la capa al toro.

Mes: Molt ben fet.

Tal: Y com no hi havia temps

per perdret, envio a bus-

car a n' en Santiago y he

escrit al notari que no's

molestés en venir.

Mes: E ho aprobo.

Tal: allavors he temés un Beso

tiu per desesperarse.
Jan: Molt tranquilament li asse-
guro, que, si no 'n caso
ab l'antoneta, 'n suïcido.

Se'n va' foro.

Val: Pobret! 'M fa' llàstima! ab
honor de la veritat, la cul-
pa no es meua. La Mercé
es qui ha' rematxat lo clan.

Clemente
10. 10. 10

Escena XII:

Valenti - Mercé:

~~Mer:~~ Valenti, torno per dirte lo
satisfeta qui estich del teu
modo de pensar. Si no es

ral: Lo que m preocupa es l'
embarcar-me tant precipi-
tadament. aquesta tarde,
a las...

met: Mica, es lo millor modo
d'evitar preguntas emut-
josas.

ral: Bert: es la única manera
d'evitar...

met: Com més aviat, millor.

ral: Jo estich llest en vint mi-
nuts.

met: y jo en quinze arreglo una
maleta.

ral: Sent aixis..

met: Téus pensat ahont dirigir.

12
las manos als convidats,
manifestantlos, que's prorrogava la festa.

Mel: M'admira tanta activitat. c Pero ab quina excusa o pretest?

Sal: Ab lo primer que se m'ha ocorregut. 'ls dich qu'una desgracia imprevista m'obligava a emprendre un viatge urgent!

Mel: No'm sembla mal.

Sal: A mi si, porque avia penso en que no podr quedarme a Barcelona.

Mel: c y aixó t'espanta?

rian com tu!

Mer: D'un modo o altre te he
de premiar per l'interés
ab que has defensat lo de-
coro de l'antonieta. ja sabs
que ab la immortalitat no
hi transigeixo.

Se'n va' esquerra.

Escena XIII:

Valenti - luego Laureano.

Val. No transigeix ab la im-
mortalitat... Macatxis! si descu-
bria que 'l seu marit, quan
ella era a Castelló d'am-

- te?
- tal: a Belgica... a Paris.
- met: Paris, Paris. Deixat de Belgicas.
- tal: Si, vamos; aprofitare' aquesta ocasió per recórrer! No hi he estat may, y fa temps que desitjava...
- met: Donchs mira qu'un acontexement tristíssim s'ha convertit ab una agradable distracció.
- tal: Pendre 'l tren de las tres.
- met: No t'apuris, hi ha temps de sobras. Vaig...
- tal: ; Qué pocas mullers s'troba-

y ella favoreix lo plan de
marxa.

Ritent:

je, je! Es gracios!

transició:

No! Es una vilesa enganyar
a una dona que tant m'es-
tima! es una iniquitat!

Sau: Heus rahó; ajerollat de-
vant d'ella; donat cops
forts al pit y esplicali
de pe a pa ta última ca-
laverada.

Sal: Antes m'esmicolaré 'l cer-
vell. ; Macatxis! La Merce'
no m'perdonaria may,

purrias. ; thy! ; Dei me'n
requart! primer, que'l mon
s'ensorri! Se'l prompte
ja he sacrificat als dos
promesos... encara que te-
mediatè 'l mal quan pu-
qui.

~~Lau:~~

fora:

ja esta fet l'encarredh,
noy.

tal: c Sabs que marxó dintre de
mitj hora cap a Paris?

Lau: Gastas brometas..

tal: y per concell de ma esposa.

Lau: c De ta esposa?

tal: Ha caigut a'n'al parany,

~~Mirante~~
~~Jo Sij~~

~~X~~

roca ~~un~~ timbre y surt

Veronica:

Immediatament que vinga
 un cotxe. Depressa... Corri.

Ter = Vaig.

Mutis foro.

Val: Quin demati d'angustias!
 Quantas mentidas he in-
 ventat per sortir del apu-
 ro! Si m'haquessin pre-
 dicat que jo tenia vena
 d'embusterd, no ho hauria
 cregut.

Escena XIV.

Talenti - Laureano - Merce'

~~Clemente~~

2ª Sij

y sols deu sab a l'extrem
que la portaria 'l seu te
sentiment. No, no; din-
te de mitj hora n'hi fal-
ta un a Paris. i' E sembla
que ab vint y cinch mi-
nuts n'hi hauria prou per
arribar al carré de la A-
malia?

Lau: Es lo que's tarda per anar
a la Estació de França des-
d'aquí.

Sal: M'oblidava de lo més prin-
cipal. Necessito una guia
de Paris y un Diccionari
francés.

Mer: y donchs!

ral: (Macatxis!)

dau:

rihent y apart:

(à veure com se'n surt!)

Mer: Quedas sorprès perquè no t'ho he dit antes. Fa molt temps que desitjo visitar la primera capital de França... de modo que quan parlava d'anarhi, m'ha saltat lo cor d'alegria, y he decidit acompanyarte. Per no perdre la oportunitat, en cinch minuts he omplert lo meu mundo y la teva maleta.

~~Ust:~~

ab sombrero y abrigh

posat:-

Ja estich prompte.

tal:-

desconcertat:-

¡Com!

Ust: Quan precisa, no m'assem-
blo a la majoria de las
senyoras. En deu minuts
ni fet lo fato y estich dis-
posada.

tal: ¡a qué!

Ust: a marxar.

tal: ¿ahont?

Ust: ¿No dius qu'anem a Paris?

tal:-

turbat:-

¿Tu també?--

57
Lau = (¡ apurada!)

tal = apurada =

Merce, ¿ja pensas ab la
antonia?

Mes = vivia ab ma germana.

tal = ¡impossible! En l'estat
que's troba la infelís cria-
tura, necessita l'amparo
y'l consol del tutor o de
la seva tia.

Mes = Consent; veig que vols diver-
tirte ab entera llibertat.

tal = ¡Divertirme! Com pots su-
posar tal cosa! ¿t'juro
y't rejuro, que no vaig
a divertir-me ni molt me-

tal: Escolta, escolta. No'ns hem
explicat prou bé, Merce!
Marxó, pero sol.

Mer: desanimada:
c sol?

tal: descontentadissim y

buscant excusa:
ventas. Quan las circums-
tancias 'ns permetin reco-
rrer tranquilament aquell
pais, allavoras.. ara es com
aquell que pren bitllet
de ida y vuelta.

Mer: Bueno, a' tot m' avinck.

tal: (Macatxis!)

Mer: Jo no' m separo de tu!

nieta y mes tart, Verónica =

Mes: « Que m'hi diu d'això, don
laureano? »

San: Qui es voste la esposa més
prudent de sobre la terra.

Mes: La prudencia deriva de
que estimo al meu marit,
perque n' es mereixedor,
y no vull contradir-lo.

~~San~~

foro =

« 'l senyor de Sancho? »

Mes: « Perqué 'l necessita? »

San: Per dirli que he confiat la
direcció dels meus compro-
misos contrets a un altre

nos.

Mer: ¡Prou! m quedo! Mira si
m' he descuydat res a' la
maleta.

tal: «Estas enfadada?»

Mer: No.

tal: 'A prometo Merce...

Mer: Ves, ves, qui es tart.

tal: anantren esquerra =

(L' he ofesa! Pero jo no puch
portarla a la presó ab
la meua companyia.)

Pots
Oliver

Escena XV.

Merce - Laureano - apoch - Santia-
go, luego Valenti, després auto-

y' m fico, si puoh en lo mateix vagó.) Estigar bo- nets.

~~Capadocia~~
~~Montal~~
~~equi jate~~

Se'n va precipitat pe'l foro.

tal =

Per la esquerra seguit de Verónica que porta la maleta. Antonia porta dieta =

tot conforme. No calia mi- rarho. c Ha passat lo dis-

per D,
Barro

gust?

Mer: d' unich disgust es t' ausen- cia.

ant

acortantre a talenti =

c se'n va, tíó?

artista. Desde ara sols
faré sants.

met: Los sants que vostè fassi,
al meu marit li sembla-
ran dimonis.

San: Senyora! Permetem...

met: impossible!

San: Tornaré demà.

met: Serà inútil, perquè a las
tres d'aquesta tarde mar-
xa a París.

San: Ab vostè? y--

met: Ell sol.

San: (Bona ocasió per guanyar-
me la seva confiança...

Prendi diner y un abrigo...

val: In marxa, que si se'm
escapava 'l tren. adios,
Merceneta.

mes: Adeu... Esciume sovint.

val: Bueno: Laureano, acompanyam
yam a la preso... dich, a
la Estació.

ant: Tornhi prompte.

val: Si, si!

mes: Cuydat!...

ter: Que s'hi deverteixi!

val: ; y tant! (Deu m'ampari!)

tots: Adios. - Abur! Felis viatge!

etc--

Quadro animadissim.

valenti abrassa, aturullat;

Val: Si, filla... Un viatge urgent!

baix a antonia.

(Quan torni, faré 'ls possi-
bles perque 't casis ab en
Santiago.)

ant. c De veras?

lau:

apart a talenti: des-

prés de consulta 'l

rellotje =

(Faltan vint minuts per
las tres.)

vale: (¡Macatxis!)

Prenent la maleta

y demés =

¿Está el cotxe?

ter: Abaix espera.

cat y marcats tots'ls
bocadillos =

=

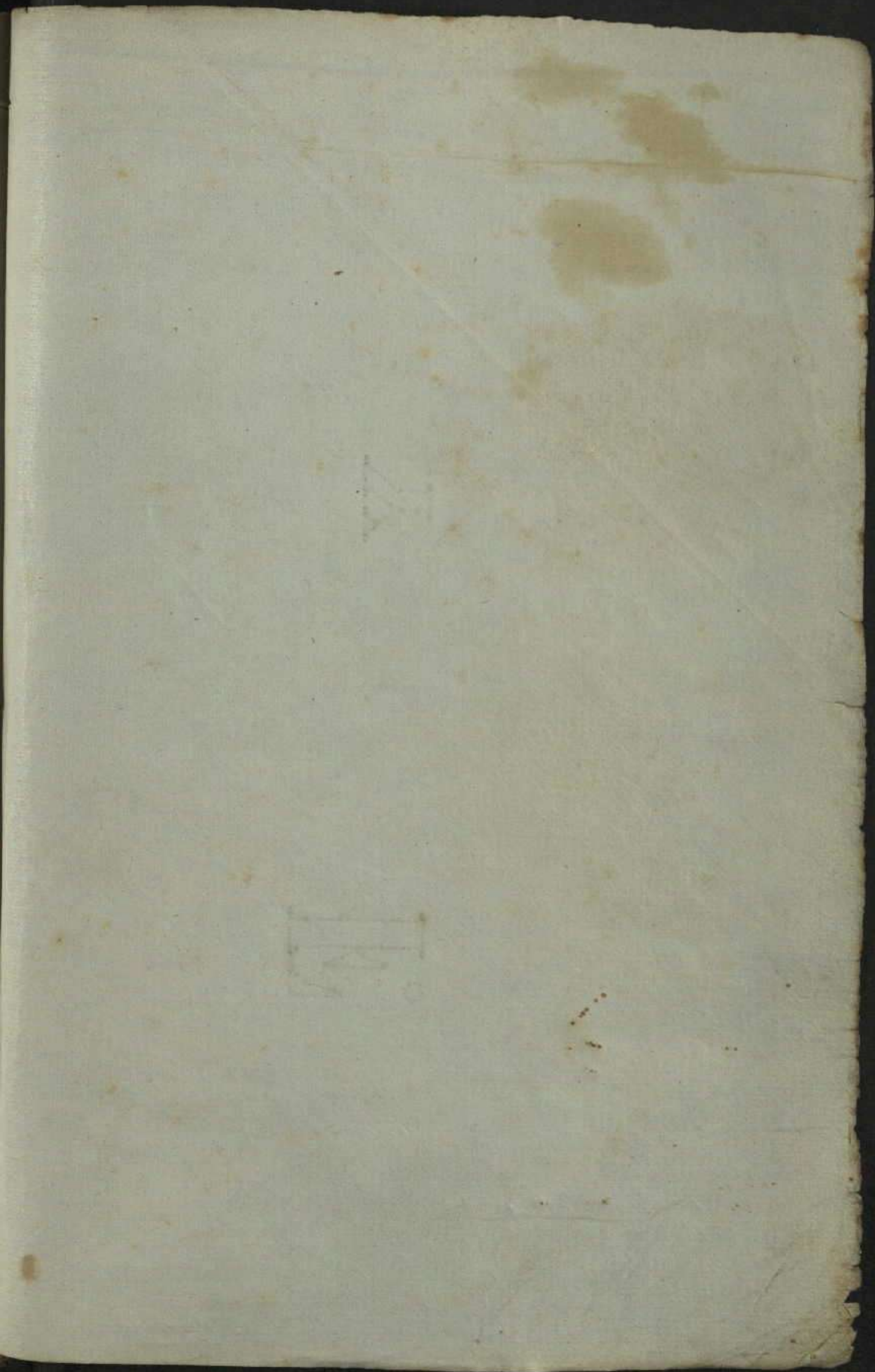
teló

FI DEL ACTE PRIMER.

ORTIZ

a las tres señoras, pero
mitj abris solament, per
que l'altre bras y mai los
te ocupats ab la maleta,
sobretodo, manta de viat-
je, Bartó :- Laureano es-
ta colocat al peu de
la porta del foro, Veró-
nica en segon terme, de
modo que las abassadas
comensan per la Melcé,
segueix antonieta, luego
Verónica, y quan s di-
rigeix Valenti a Laure-
ano, baixa l teló. aquet
final deu ser breu, pi-

et ita dicitur per hoc a las tres rimotas que
 = colliguntur in unum abas = estant, que
 que l' abas bras y una l' un
 abas = unyats ab la malista
 abelode manla de viat

PRIMER. DE LA CITA 17

a colocas el pau de
 a porta del for, de
 aca en cada l' un de
 aca que las abas
 aca que la abas
 aca aca, l' un
 aca y que aca
 aca aca a l' un
 aca aca l' un aca
 aca aca aca aca

1006746817